

V Božej dielni pre „okresávanie“ duší

„Moja priateľka hovorí, že zdravotníkom môže byť len fanatik, lebo je to namáhavá práca,“ prehodí sympatická zdravotná sestra, ktorá 23 rokov slúži v hematologickej ambulancii v bratislavskej nemocnici milosrdných bratov. Začínala pritom inde. V pôrodnici „odkrútila“ jedenásť rokov. Tam boli okolo nej väčšinou zdraví. V cirkevnej nemocnici je denne medzi chorými. Ona sama sa takmer ocitla „na druhom brehu“ života...

Vždy túžila slúžiť práve v takomto prostredí. Pri rozhovore sa vráti k okamihom, keď jej život visel na vlásku. Mala štyridsať rokov, desaťročnú a trinásťročnú dcéru a v Hradci Králové jej zachránili život po cievej príhode.

„Boli chvíle, keď som cítila, že slúžiaci lekár alebo sestrička sú so mnou. Že to nerobia len preto, že ide o ich prácu. Veľmi som chcela žiť a Pán Boh mi dal túto šancu. Som za to veľmi vďačná. Možno práve tam sa začínala moja viera, keď som ležala v tej nemocnici. Boli komplikácie, manžel bol vydesený, keď ma z operačky viezli na CT. Keď som sa zobudila, lekár mi ukázal kľúče a ceruzku a pýtal sa, či viem, čo drží v ruke. Mala som totiž za sebou špeciálny zá-krok hlavy – po cievej príhode. Potom mi povedal: „Vy ste sa druhýkrát narodili!“

V tom čase už pracovala aj v nemocnici milosrdných bratov. Od vážnej zdravotnej príhody si ešte viac váži službu práve v cirkevnej nemocnici. „S pani doktorkou v našej ambulancii sme vďační, keď počujeme od pacientov, že sa tam cítia ako doma,“ dodáva sestra Regina. S jednou a tou istou lekárkou slúži roky. Už si rozumejú aj bez slov. Osem hodín denne trávia čas v službe vedľa seba a zo spolupráce je teda aj dlhoročné priateľstvo.

Domov pre „poskrúcané“ životy

Rehoľná sestra Laura Vlčáková slúži v inom zariadení prevádzkovanom v Bratislave rehoľou milosrdných bratov. Misionársku službu na Filipínach vymenila po návrate na Slovensko za službu v Domove sv. Jána z Boha na okraji Bratislavy pre ľudí z ulice a v núdzi. V Domove sa nezasta-